

(сведок: 21.2.2011.)

Иако тек предстоји гласање у Европском парламенту, бранитељи свега "српског", посебно понашања Српске православне цркве и њеног клера, еуфорично су загаламили да је наводно Европа одбила да оптужује оне који се оптуживати не смију, да је Европа одбила притисак режима из Црне Горе да се признању права приведу они који гурају своје право мимо икаквих правила и норми очекиваног понашања.

Иначе, поменута Резолуција је изузетно повољна за Црну Гору. Њоме се констатују велики успјеси ове државе у остваривању демократских политика, иста охрабрује да настави зацртаним путем и већ предлаже да се датум када ће почети предприступни преговори Црне Горе и ЕУ одреди најкасније у октобру мјесецу текуће године.

У Србији нема дилеме међу слободним интелектуалцима да у контексту актуелног пописа становништва не изненађује ни тајни сусрет митрополита Амфилохија и српског амбасадора у Црној Гори.

Понашања СПЦ је дио кампање пред попис у Црној Гори, када треба спасити "што се спасити може" од агресије "антисрпских структура у овој држави" пред попис становништва. Српска црква се директно мијеша у свјетовне ствари и позива људе да се слободно изјасне "као Срби", храбрећи их да се тиме враћају својим коријенима. И не ради то само она. Ради то и званични Београд, ње је више него очигледно центар ње се координирају све активности везане за тоталну политизацију пописа од српских, политичких и иних структура у Црној Гори и ван Црне Горе.

Пале су маске и када је кабинет предсједника Србије у питању. Више нема простора за демантији да се Србија држи на дистанци када је Црна Гора у питању и када су актуелни процеси у њој у питању.

Пише: Миодраг Вуковић
понедељак, 28 фебруар 2011 05:34

Да ли се омакло поменутом министру, или дефинитивно Србија све Србе ван Србије сматра мањинским заједницама, питање је за српску власт и искреност вербално саопштених залагања за добре односе и међу Србима и са сусједним државама.

У Србији нема дилеме међу слободним интелектуалцима да у контексту актуелног пописа становништва не изненађује ни тајни сусрет митрополита Амфилохија и српског амбасадора у Црној Гори.

Питање пописа, по мишљењу овог аналитичара, лако политизује црногорска власт, а Београд у свему томе учествује површно (човјек не види да је све дигнуто на ноге што може ходати), па чак и превише дистанцирано. Да се људи запитају, ако је ово дистанцирана кореспонденција Србије са црногорским пописом, шта је онда директан утицај на исти. Умјесто да призна да Србија интересовањем за наводно угрожени положај Срба у региону жели да измјести своје проблеме ван Србије, он устврди и оста жив да Црна Гора жели да унутарцрногорски проблем покуша да извезе у Београд.

Бајни поменути аналитичар се потпуно инфантилно самосапleo када је покушао да објасни сусрет српског митрополита у Црној Гори, српског амбасадора и лидера просрпских партија у овој држави, у једном манастиру близу Подгорице, када је муцаво саопштио да сматра да црква више жели да се бави језичким него етничким питањима. Човјек вјерује да је пажња Српске цркве у Црној Гори више усмјерена на питање заштите српског језика, него на изјашњавање о етничкој припадности.

Одржана је сједница Политичког комитета Парламентарне скупштине Савјета Европе. На сједници амандман којим се осуђује понашање Српске православне цркве у Црној Гори, и тражи да СПЦ поштује законе ове државе, а да држава санира посљедице досадашњег незаконитог понашања ове цркве. За амандман гласало 30 посланика, против 32, остали су били одсутни.

Посебно је било битно одсуство посланика социјалистичке групе Европског парламента. Дакле, није прошао амандман, истина у првом гласању, којим се у међународна документа на негативан начин уводе институције и појединци који силом пркосе не само правном поретку земље гдје дјелују, него и добрим обичајима и међународној правној пракси.

Пише: Миодраг Вуковић
понедељак, 28 фебруар 2011 05:34

Иако тек предстоји гласање у Европском парламенту, бранитељи свега "српског", посебно понашања Српске православне цркве и њеног клера, еуфорично су загаламили да је наводно Европа одбила да оптужује оне који се оптуживати не смију, да је Европа одбила притисак режима из Црне Горе да се признању права приведу они који гурају своје право мимо икаквих правила и норми очекиваног понашања.

Огласили су се из СПЦ-а из Црне Горе, огласио се и сам српски митрополит у овој држави. Ето још једног неуспјелог покушаја да се он и његови прикажу "незгодним момцима", да им се пришије оно што не заслужују.

Та урнебесна галама због "побједе чињеница и истине" није могла проћи без увреда још жешћих на европског парламентарца који је покушао Резолуцију о Црној Гори допунити поменути амандманом.

Међутим, ради се о компромисном приједлогу аутора резолуције и аутора амандмана, људи који су се договорили да за сада не таласају, па су се сагласили да резолуција садржи једну "општу норму", позив свима у Црној Гори, са једне стране Српског православној цркви и њеним првим људима, а са друге стране свим демократским структурама у овој држави да спусте лопту, да се смире страсти, да се престане са међусобним оптуживањима и да се међусобни проблеми покушају ријешити мирним путем. При томе не треба заборавити да је европски парламентарца одговорио "побједницима у Црној Гори", да је само привремено одустао од аутентичног текста свог амандмана, али да ће врло брзо наставити да инсистира да се осуда неприхватљивог понашања ове цркве у Црној Гори нађе у поменутој Резолуцији, о којој ће, узгред речено, Европски парламент гласати наредних дана.

Оно што се жели у овом случају прикрити, склонити у страну јесте чињеница да је самим помињањем незаконитог понашања СПЦ-а у Црној Гори, ова институција довољно међународно кажњена и проказана. Када било ко у Европи, а не 30 посланика Европског парламента у првом гласању кажу да је у праву онај ко тражи да се име митрополита Српске цркве у овој држави унесе у међународни документ као упозорење и примјер неприхватљивог понашања, не може се побјећи од истине да су већ тиме институција и појединац већ кажњени, у Европи означени као они које треба осудити, које не треба пратити.

Прије неколико мјесеци, црногорски парламентарци су, из власти и из опозиције, у истом

том Бриселу покушавали и успјели да из једне сличне резолуције, у ствари Заједничке изјаве Интерпарламентарног одбора европског и црногорског парламента, избаце, прецизније спријече да се у исту унесе, име једног министра који је наљутио Црну Гору и Европу, јер није показао очекивани сензибилитет према ЛГБ популацији. Урадили су то, и у намјери успјели, јер никоме у Црној Гори, коме је до Црне Горе, није прихватљиво да се било ко из Црне Горе нађе у међународним документима, и то у негативном контексту помињан, већ све проблеме треба рјешавати у држави и урадити све да их Европа не препознаје и умјесто Црне Горе не осуђује.

У случају Српске православне цркве у Црној Гори читава прича која још није допричана у Европском парламенту има се утисак, доживљава се као побједа у инат држави у којој та црква и њени људи дјелују. Чак им је, што би народ рекао, и мило да их Европа третира као оне мимо закона, оне који су против закона Црне Горе својом вољом и потпуно свјесно.

Иначе, поменута Резолуција је изузетно повољна за Црну Гору. Њоме се констатују велики успјеси ове државе у остваривању демократских политика, иста охрабрује да настави зацртаним путем и већ предлаже да се датум када ће почети предприступни преговори Црне Горе и ЕУ одреди најкасније у октобру мјесецу текуће године.

Не чуди зато реакција недемократске набуцене, наводно просрпске патриотске јавности, на одлуку Политичког комитета ПСЕУ. Не чуди јер је понашања СПЦ дио кампање пред попис у Црној Гори, када треба спасити "што се спасити може" од агресије "антисрпских структура у овој држави" пред попис становништва. Српска црква се директно мијеша у свјетовне ствари и позива људе да се слободно изјасне "као Срби", храбрећи их да се тиме враћају својим коријенима. И не ради то само она. Ради то и званични Београд, ње је више него очигледно центар ње се координирају све активности везане за тоталну политизацију пописа од српских, политичких и иних структура у Црној Гори и ван Црне Горе.

Пале су маске и када је кабинет предсједника Србије у питању. Више нема простора за демантији да се Србија држи на дистанци када је Црна Гора у питању и када су актуелни процеси у њој у питању.

Предсједник Србије је одржао Савјет за сарадњу са Србима у региону, састанак на коме су били присутни политички лидери српских странака из Црне Горе, Републике Српске,

Македоније, Мађарске, Хрватске... На састанку затвореном за јавност, било је говора "о свему значајном за очување статуса Срба у земљама у региону", па и о попису који ће бити одржан не само у Црној Гори, него и у једном броју поменутих држава.

Предсједник Србије је, како се може сазнати из незваничних извора, јер је тај сусрет за дивно чудо маргинално праћен од српских медија, дакле није завриједио неку посебну пажњу (што је упозорење да Србија има далеко важнија унутрашња питања и проблеме од петљања у унутрашње ствари других земаља), одржао говор о демократији, о потреби интеграција у демократско друштво народа и држава и, као узгред, поменуо попис као процедуру коју треба искористити да би се очувао угрожени српски ентитет свуда гдје постоји. Ако се жељело да се прикрије да је састанак одржан циљно, ради припреме за предстојеће пописе, ако се жељело прикрити да су на састанку дате врло прецизне инструкције, све је то демаскирано напором српског министра за дијаспору, који је признао да је попис становништва не само у Црној Гори него и у земљама региона, био главна тема поменутог састанка.

Човјек је на сајту Министарства ни мало скривено саопштио да је попис веома важан, јер ће се сазнати приближно тачан број Срба који живе на простору Западног Балкана. Додајући да очекује да се његови сународници у земљама региона на том попису слободном вољом изјасне као припадници српског народа, чиме би се утврдио њихов тачан број, заштитио национални идентитет и одређена права предвиђена Законом о заштити националних мањина.

Да ли се омакло поменутом министру, или дефинитивно Србија све Србе ван Србије сматра мањинским заједницама, питање је за српску власт и искреност вербално саопштених залагања за добре односе и међу Србима и са сусједним државама.

Аналитичари из Србије су остали запитани шта је сврха и који је достигнути циљ састанка код српског предсједника. Упозорили су да се политичким пресингом покушава, али да се не може, успјети повећати број оних који се изјашњавају као Срби у Црној Гори. Тврде да се дешава парадоксална ситуација да политичари који се у Црној Гори буне када се Срби третирају као национална мањина, тај статус прихватају у, како сами кажу, матичну државу Србију. Само они политичари који схвате реалност и нужност да дјелују у оквиру независне државе Црне Горе имају шансе за успјех, док су овакви састанци опасни, јер имају "мањинску димензију" у свом наслову и намјери.

Пише: Миодраг Вуковић
понедељак, 28 фебруар 2011 05:34

Оспоравање државности Црне Горе, стално отварање тог питања враћа се као рђава посљедица по оне који то чине.

У Србији нема дилеме међу слободним интелектуалцима да у контексту актуелног пописа становништва не изненађује ни тајни сусрет митрополита Амфилохија и српског амбасадора у Црној Гори.

Амфилохије је, како кажу, класичан примјер проблема заједничког поријекла, а амбасадори морају да слушају налоге својих држава. Треба ли овоме било какав коментар. Истина, има и оних доказаних српских националиста и патриота који су покушали да демантују да је све то тачно. По њиховом мишљењу, Србија нема ни снаге, ни воље да се мијеша у попис у било којој држави, јер нема довољно ни ресурса, ни утицаја да би се тиме бавила. Сусрет код предсједника Србије се од црногорских, политичких и државних структура непотребно политизује, чиме црногорска власт врши притисак како би се што мањи број људи у Црној Гори изјаснио као Срби и смањио број оних који говоре црногорским језиком.

Баш човјек доказа да у Србији нема ни воље, ни ресурса да се интересују како ће црногорски попис проћи. Питање пописа, по мишљењу овог аналитичара, лако политизује црногорска власт, а Београд у свему томе учествује површно (човјек не види да је све дигнуто на ноге што може ходати), па чак и превише дистанцирано. Да се људи запитају, ако је ово дистанцирана кореспонденција Србије са црногорским пописом, шта је онда директан утицај на исти. Умјесто да призна да Србија интересовањем за наводно угрожени положај Срба у региону жели да измјести своје проблеме ван Србије, он устврди и оста жив да Црна Гора жели да унутарцрногорски проблем покуша да извезе у Београд.

У случају Српске православне цркве у Црној Гори читава прича која још није допричана у Европском парламенту има се утисак, доживљава се као побједа у инат држави у којој та црква и њени људи дјелују. Чак им је, што би народ рекао, и мило да их Европа третира као оне мимо закона, оне који су против закона Црне Горе својом вољом и потпуно свјесно.

Треба ускликнути са радошћу и рећи поменутом аналитичару, унутрашњи проблеми Црне Горе су роба која се не извози, али зато Србија све своје проблеме врло проблематично

Пише: Миодраг Вуковић
понедељак, 28 фебруар 2011 05:34

жели да транспонује на друге. Није могао ни он побјећи од истине "да, наравно, Београд не може да буде потпуно незаинтересован за право и слободу изјашњавања оних који се осјећају Србима", али је додао потпуно будаласту тезу, толико пута од њега и његових истомишљеника поновљену "да Срби тамо не уживају равноправан третман и нека су врста грађана другог реда. На њих се врши невиђен притисак да их се што мање изјасни као Срби".

Бајни поменути аналитичар се потпуно инфантилно самосапleo када је покушао да објасни сусрет српског митрополита у Црној Гори, српског амбасадора и лидера просрпских партија у овој држави, у једном манастиру близу Подгорице, када је муцаво саопштио да сматра да црква више жели да се бави језичким него етничким питањима. Човјек вјерује да је пажња Српске цркве у Црној Гори више усмјерена на питање заштите српског језика, него на изјашњавање о етничкој припадности.

Ако га нормалан човјек може добро схватити, онда је Амфилохије на том скупу узвикнуо "о језику да, о етничком поријеклу не". Још када би неко у то могао повјеровати. А у манастиру, поменути скуп одржан одмах послије сусрета код српског предсједника. Присутни претходно поменути. На скупу говорено о томе како организовано прићи попису.

У међувремену, Србија прославила Дан државности. Одржан пригодан пријем у српској амбасади, српски амбасадор положио цвијеће на споменик Карађорђу у центру Подгорице, одговорио је на сва питања новинара, али није хтио ријеч да каже о скупу у манастиру.

Интересатно, и тај скуп је био затворен за јавност, а амбасадор је изјавио да никада и нигдје није присуствовао тајним састанцима. О чему су причали, није хтио да каже "о томе ће бити издато саопштење амбасаде".

За разлику од њега, српски митрополит је био и искрен и директан. Показао је да је и званично кренуо у пописну кампању. Јавно је саопштио да црногорство угрожава српство, да се државе и границе мијењају, укидају и стварају се, мијења им се устројство и однос према цркви. Рекао је да му се све чешће жале због систематског насиља и пропаганди по школама и предузећима у корист црногорства, против Срба и српства на сљедећем попису.

А онда саопштење из српске амбасаде. Уз куртоазне уводне реченице, да су односи између Србије и Црне Горе добри, али да морају и могу бити бољи и оцјена да се нико као Црна Гора не мијеша у унутрашње ствари Србије, да се нигдје као у Црној Гори не критикују српске политике с једне, нити хвали Србија с друге стране. И молба да се са тим престане. У праву је амбасада. Али је недоречена у свом ставу.

Да ли се Србија у односу на друге понаша истовремено позитивно и негативно. Која држава највише у региону вршља по двориштима других држава. Која је држава, осим Србије, формирала и другу скупштину, прикачену на државни буџет за рад са Србима у региону. Која је држава дигла своје сународнике на ноге у свим сусједним државама, када је остваривање државних политика тих држава у питању, као што је Србија урадила пред предстојеће пописе.

Реакције у црногорској јавности и даље негативне. Из СДП-а поручују да овим синхронизованим дјеловањем Београда и српских структура у Црној Гори жели да се помогне црногорској просрпској опозицији да и даље сања нови референдум. Српске политичке партије воде кампању уочи пописа, јер им је намјера да његовим резултатом буде оспорена или проблематизована државност Црне Горе у једном од три елемента државности, становништву.

Територију Црне Горе нико не може оспорити, опозиција каква је власт не може освојити, посебно не на националној основи, па остаје узалудна нада да се удари на трећи елемент сваке државе, становништво, да се добије бројчана превласт, што би била основа за наставак негирања Црне Горе. Из ове партије сматрају да је штетно политичко надметање пренијети на поље стручних државних послова, а да је најгоре политизирати односе из области личних, индивидуалних, грађанских и приватних својстава и осјећања. Јавно разврставање и пребројавање људи по роду и крви, по својствима из раног дјетињства или раног средњег вијека, супротно је њиховом праву да је то њихова лична приватна ствар. Такви напори воде прављењу још дубљих подјела у Црној Гори. Све то заједно треба да српске странке доведе у ситуацију да оправдају своје намјераване активности које би водиле или новом референдуму о црногорској независности, или политичкој и институционалној дезинтеграцији Црне Горе.

ДПС врло кратко обавјештава јавност да су узалудни перформанси од Београда, преко манастира Ждребаоник, до састанка српског митрополита са својима у цетињском манастиру, у циљу деградације пописа као државне политике, јер се слични покушаји и

раније вођени од ових истих структура доживјели дебакл и тоталну пропаст.

Оно што је најинтересантније, то је збрка у којој су се нашле саме српске партије у Црној Гори. Предсједник Нове који је био у Београду на поменутом састанку, а послије тога имао сусрет са сестринским партијама као што је Нова Србија, да би се одбранио рече да је Србија за њега матица, а Црна Гора матична држава. Још кад би неко знао да ли он разумије шта је рекао и каква је разлика између матице и матичне државе и гдје се те категорије употребљавају у праву и да ли им има мјеста било ће друго осим у збуњујућим и карикатуралним изјавама као што је његова.

На поменутих састанцима био је и предсједник ванпарламентарне, некада јаке, Народне странке. Он је исправио свог претходника ријечима да је Црна Гора матица за његову странку и матична држава, чиме је збунио неупућене и оне којима манипулишу. Па шта је Црна Гора за те људе матица или матична држава. Поменути предсједник Народне странке је прошао као бос по трњу у једној телевизијској емисији, када је покушао да објасни да ли је српско држављанство добио тако што се морао заклети на вјерност држави Србији, како иначе тражи Закон о српском држављанству.

Српски национални савјет даље гура по своме. Они су да Срби буду национална мањина, јер таквим статусом узимају огромни новац од државе Црне Горе, али су и за то да Срби буду признати за конститутивни народ.

Колико пута је већ речено, све националне заједнице су у Црној Гори конститутивне у политичком смислу, а у правном смислу само мањинске заједнице, јер је Црна Гора по Уставу грађанска држава, а не национална.

Колико пута је већ речено, све националне заједнице су у Црној Гори конститутивне у политичком смислу, а у правном смислу само мањинске заједнице, јер је Црна Гора по Уставу грађанска држава, а не национална.

Но, то њима не смета, они гурају по своме, додајући да поштују интересовање Србије за Србе у Црној Гори, али (треба поновити – али, трагично нема што) поштују и институције државе Црне Горе. Свих ових дана везано за поменуте догађаје, посебно је

интересантна улога СНП-а. Лидер те партије је био, да ли случајно, у иностранству и није присуствовао поменути састанцима, посебно оном у Београду. Данима су обмањивали јавност да нијесу добили позив за тај састанак, чиме су "будили наду" да се националистички Београд одрекао ове "све више грађанске партије". А онда информација да је састанцима присуствовао потпредсједник те партије, човјек из Пљеваља, не толико политички познат широј црногорској јавности. Дакле, свака птица своје јату лети, иако је објашњење тог полупознатог потпредсједника о његовом присуству на скупу у Београду толико конфузно, нејасно да не завређује ни коментар, ни трошење снаге, ни нерава да би се докучило шта он и његова партија у ствари хоће.

На понашање СНП-а реаговали су из владајуће коалиције ријечима да у Црној Гори искрено жале што та странка не успијева да учини стварни, а не реторички отклон од својих националистичких и конзервативних почетака. Упозоравају да се не може бити грађанска, европска партија, а истовремено пребирати по поријеклу људи, окивати се митским представа и епским убјеђењима. И није то најгоре у понашању ове партије. Њихов лидер који је на волшебан начин као лидер опозиције напустио Парламент прије годину дана, неки кажу из страха од одговорности, врло је активан, састаје се са званичницима међународне заједнице различитих нивоа и износи ноторне неистине о многим политикама када је Црна Гора у питању. Пуних уста демократије и Европе, обавјештава, на примјер своје саговорнике, да се неће ускладити Изборни закон са Уставом јер је опозиција, посебно његова странка, изузетно заинтересована да се то уради, али да власт не прихвата никакав компромис, што је елементарна лаж и у чему га демантују представници његове партије у Радној групи Парламента.

Човјек нема појма шта се ради у Радној групи, каква је атмосфера, да парламентарна већина прихвата све сугестије опозиције, па и његове партије, чак и оне које су на ивици законитости, да би се испунио први услов Европске комисије везан за поступање Парламента, да би се отворили предприступни преговори. Како су у Радној групи два посланика ове партије из Подгорице, а како је лидер СНП-а ушао у жестоку тучу са подгоричким крилом свог главног одбора, тако да је почео да се, али на дрскији начин него господин Коштуница у свој вакат, приказује као човјек "који није информисан и који није одавле".

И ту није крај, када је Српска православна црква у питању. У Дубровнику је требало да се одржи Међународна скупштина православља, која је и одржана, али је читаву пометњу изазвало наводно већ договорено учешће српског митрополита из Црне Горе, Амфилохија. Реаговале су многе структуре Дубровника, протествовале, тражиле да му се дозволи приступ, па да буде ухапшен због свега онога што је радио почетком 90-тих храбрећи јуришнике на Дубровник да не посустану, гуслајући им на ратишту о Дубровнику као српском граду, сарађујући са вођама паравојних српских формација,

Попис у Црној Гори: Све је дигнуто на ноге што може ходати

Пише: Миодраг Вуковић
понедељак, 28 фебруар 2011 05:34

обећавајући да ће послје Дубровника и Скадар постати српски.

Одмах су реаговали из српске митрополије ријечима да Амфилохије није имао ни намјеру да иде у Дубровник због раније преузетих обавеза, али да се он слободно шета овим градом, да је то био град његове младости, као и град у који радо долази и данас.

Јуче и данас Црна Гора, у међувремену и Европа, а сада и јавно сусједни град из друге државе на исти начин саопштавају свој однос према лику и дјелу српског митрополита. Па нијесу ваљда сви остали грешни, а да је само он у праву.